

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 63.

Solgte Sessjon.

19de Møde.

Løverbagen den 27de Decbr. Kl. 12.

(Forsat).

Thune (fortsat): Naar f. Ex. en Mand „Søren Jensen“ optager en Associé ved Navn Peterfen i sin Forretning, udsendes der et Circulaire, hvori det blandt andet hedder, at Peterfen er berettiget til at tegne Søren Jensen, men saa er „Søren Jensen“ et Firma, det er et Firma for dem begge, ogsaa for ham, hvis Navn det bærer. Det kan jo ogsaa gaae i Arv. til Sønnen; Sønnen kan føre Forretningen i Faderens Navn, navnlig efter hans Død, og jeg skal tillade mig at anføre et Exempel herpaa i Kjøbenhavn, nemlig Lorenz Petersens Wiinhandel; den føres under Firmaet „Lorenz Petersen“, den nuværende Eier hedder ikke Lorenz Petersen, det var hans Faders Navn. Det Navn, hvormed den Paagjældende underskriver, og under hvilket han driver Handel, er altsaa virkelig hans Firma; er det hans eget Navn, da firmerer han, som man kalder det i Handelsproget, med det. Naar man derfor vil have et Register over alle Firmaer, maa man ogsaa medtage alle dem, der handle under deres eget Navn. Jeg kan saaledes ikke skjønne andet, end at Lovens Definition af Begrebet „Firma“ er urigtig. — Jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at der ogsaa gives Tilfælde, hvor en Mand, som Forretningsmand, skriver sit Navn med Initialer, men derimod udelader dem, naar han skriver som Privatmand. — § 4

indeholdes der Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med et Firma ved Dødsfald; men det er ikke tydeligt, hvorledes Firmaet kan gaae over til Andre, om Arvingernes Samtykke dertil udfordres. Men der er dernæst et andet Tilfælde, der indtræffer meget hyppigt, og hvor der kan opstaae Forviklinger og Vanstueligheder, det er nemlig, naar en Fallit indtræder. Det er ofte Tilfældet, at en Forretningsmands Capital væsentlig ligger i hans Firma, det Navn, hvorunder han driver sin Forretning; dette finder Sted navnlig ved Commissionsforretninger og ved saadanne Forretninger som de tidligere helsingørske Klædningforretninger, som jeg er særlig bekendt med, der ligger et meget stor Capital alene i Firmaet; Manden kan gjerne fallere 2—3 Gange, og naar han desuagtet beholder sit Firma, har han altid i dette en Erhvervsskilde. Naar nu et saadant Firma er falleret, da er det indtruffet, at Creditorerne gjøre Krav paa, med de andre Activa ogsaa at erholde Firmaet, og at det overdrages dem. Jeg kjender Tilfælde, hvor Creditorerne have indsat en Bestyrer af Firmaet og givet Midler til dets Forsættelse. Jeg mener derfor, at det vilde være nødvendigt til de i Loven opførte Bestemmelser at føie en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Firmaer i Fallittilfælde. Det kunde maaffee bestemmes, at naar et Firma er falleret, skal Retten til at føre et saadant Firma falde bort, og saavidt jeg veed, gjælder denne Bestemmelse i Frankrig; jeg skal imidlertid her ikke udtale nogen Mening om; hvorvidt det maatte være tilraadeligt at optage en saadan i Loven, det kan altid komme for paa et senere Stadium af Lovens Behand-